

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»På hvilken baggrund kan ministeren udtale, at der ikke er noget kulturelt behov for ændringer i den gældende vejledning for folkeskolens seksualundervisning?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår udtrykkeligt af det københavnske skolevæsens undervisningsplan, som er udarbejdet på grundlag af en ministeriel bekendtgørelse fra 1972, at den obligatoriske seksualundervisning bl. a. skal omfatte pornografi.

Alligevel besluttede nævnet ved en af kommunens skoler at forbyde en lærer fortsat anvendelse af billedpornografi som undervisningsmateriale (Ekstra Bladet den 26. september 1984). Det skal understreges, at den pågældende lærer alene benyttede sig af pornografi, som eleverne selv havde medbragt hjemmefra.

Ganske vist er nævnet nu indstillet på at omgøre eller i hvert fald modificere sin beslutning (Information den 2. oktober), men hele sagens forløb afslører en betydelig usikkerhed omkring seksualundervisningens form og indhold.

Derfor er det også overraskende, at undervisningsministeren ikke kan se noget »stærkt kulturelt behov« for ændring af den gældende vejledning (Information den 1. oktober). Ministeren nøjes med at betone vigtigheden af »tillid mellem lærere og forældre« uden at forholde sig til folkeskolens moralske forpligtelse til at skabe de bedst mulige betingelser for, at eleverne får et ordentligt seksualliv.

Efter spørgerens mening burde undervisningsministeren se positivt på lærerens forslag om nedsættelse af et læseplanudvalg, der kan udarbejde en ny vejledning, som tager højde for den kulturelle udvikling siden 1972 (se igen Information den 1. oktober).

Især forekommer det indlysende at tage konsekvensen af pornografiens legalisering.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Sagen drejer sig som bekendt om, at der er en lærer i det københavnske skolevæsen, som er utilfreds med, at skolenævnet ikke har villet godkende, at der i seksualoplysningen bliver anvendt pornografisk billedmateriale. Jeg kan oplyse, at det af undervisningsmini-

steriets bekendtgørelse af 15. juni 1972 klart fremgår, at der ikke er noget, som forhindrer et skolenævn i at godkende anvendelse af fotografisk billedmateriale, der gengiver erotiske situationer. Men nævnet har altså også ret til at lade være med at godkende sådant undervisningsmateriale.

Det er en tilstand, som jeg har meget lidt lyst til at ændre. Skolenævnet har altså mulighed for at sige ja, men har også mulighed for at sige nej. Derved har vi sikret, at der er et vist minimum af tillid mellem hjem og skole, mellem lærere og forældre. Jeg ved godt, at dette samarbejde kan være besværligt, og at det ikke er altid, den ene part møder frem med tillid på forhånd, men der er ingen vej uden om, at tilliden må skabes, hvis den ikke er der, og derfor må lærerne finde sig i, at det fortsat er skolenævnene, der godkender undervisningsmateriale også i seksualundervisningen.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Ud over de af undervisningsministeren nævnte grunde er der i vejledningen mange andre grunde til, at den bør ændres. Denne bør-ikke- eller fy-fy-holdning, der foreligger til samlejetechnik, til fotografier af erotiske situationer, til lærerens personlige samtaler med den enkelte unge om seksuelle problemer, cementerer fniseriet og hemmelighedskræmmeriet ude i krogene. Denne bør-ikke-holdning er lavet af hensyn til forældrenes og lærernes finfølelse eller måske bornerthed, ikke specielt meget af hensyn til børnene, som jo kan have helt andre interesser end forældrene. Den er kort sagt ikke til primært for børnenes og de unges skyld, tværtimod overlader den jo til den enkelte unge selv at finde ud af: hvorfor gjorde det ikke ondt? Er det mon unaturligt? Er det perverst at bolle i forskellige situationer, der ikke i dagligt sprog måske er de mest gængse? Hvordan boller to bøsser egentlig, og hvad med lesbiske? Må læreren overhovedet bruge ordet »bolle«, eller hører det til den vulgære terminologi, som læreren ifølge vejledningen ikke bør anvende?

Også af disse grunde bør vejledningen ændres, så den passer til den virkelighed, vi lever i i dag, hvor pornografien jo er frigjort, hvor der har været nogle debatter om kvinders og mænds orgasme, hvor der har været